

ARTICLE VII.

If an individual whose extradition is demanded by either of the High Contracting Parties, in accordance with the terms of this Treaty, be also claimed by one or several other Powers on account of other crimes committed on their territory, he shall be surrendered to the Government in whose territory his gravest crime was committed; and if his crimes are all of the same gravity, or a doubt exists as to which is the gravest, to the Government which first made application for his surrender.

ARTICLE VIII.

A surrendered person shall in no case be kept in arrest or subjected to examination in the State to which he has been surrendered on account of another previous crime, or any other grounds than those of his surrender, unless such person has, after his surrender, had an opportunity of returning to the country whence he was surrendered, and has not made use of this opportunity, or unless he, after having returned there, reappears in the country to which he has already been surrendered.

This stipulation does not refer to crimes committed after surrender.

ARTICLE IX.

Requisitions for surrender shall be made by the Diplomatic Agents of the High Contracting Parties.

To the requisition for the surrender of an accused person there must be attached a warrant issued by the competent authorities of the State which demands extradition, and such proofs as would, according to the laws of the place where the accused was found, justify his arrest if the crime had been committed there.

If the requisition refers to a person already convicted, the sentence passed by the competent Tribunal of State demanding his surrender must be produced.

No requisition for surrender can

ARTIKEL VII.

Wenn ein Individuum dessen Auslieferung in Gemässheit dieses Vertrages von einer der beiden Vertragsmächte begehrt wird, noch von einer oder mehreren anderen Mächten wegen anderer Verbrechen, die in deren Gebiete begangen wurden, reklamirt wird, so ist dasselbe der Regierung, in deren Gebiete die schwerere Gesetzesübertretung begangen wurde, und wenn die von ihm verübten strafbaren Handlungen gleich schwer wären, oder wenn es zweifelhaft bleibe, welche die schwerere sei, derjenigen Regierung auszuliefern, welche zuerst das Ersuchen um die Auslieferung gestellt hat.

ARTIKEL VIII.

Die ausgelieferte Person darf in dem Staate an welchen die Auslieferung erfolgt ist, keinesfalls wegen einer anderen früher begangenen strafbaren Handlung, oder auf Grund anderer Thatsachen als derjenigen, wegen deren die Auslieferung erfolgt ist, in Haft gehalten oder zur Untersuchung gezogen werden, es wäre denn, dass sie nach der Auslieferung Gelegenheit gehabt hätte, in das Land zurückzukehren, aus welchem sie ausgeliefert wurde, und diese Gelegenheit nicht benützt hätte, oder dass sie, nachdem sie dahin zurückgekehrt war, freiwillig in dem Land wieder erschienen wäre, an das sie schon einmal ausgeliefert wurde.

Auf strafbare Handlungen, welche nach erfolgter Auslieferung verübt sind, findet diese Bestimmung keine Anwendung.

ARTIKEL IX.

Die Anträge auf Auslieferung sollen durch die diplomatischen Agenten der hohen vertragenden Theile gestellt werden.

Mit dem Antrage auf Auslieferung eines Beschuldigten müssen ein Haftbefehl, welcher von der zuständigen Behörde des die Auslieferung begehrenden Staates erlassen ist, und solche Beweise beigebracht werden, welche nach den Gesetzen des Ortes, wo der Beschuldigte aufgefunden wird, dessen Verhaftung rechtfertigen würden, wenn die strafbare Handlung dort begangen wäre.

Betrifft der Antrag eine bereits verurtheilte Person, so muss das Strafurtheil beigebracht werden, welches von dem zuständigen Gericht des die Auslieferung begehrenden Staates gegen den Verurtheilten erlassen ist.

Auf Strafurtheile welche auf

VII. CZIKK.

Ha azon egyén, kinek kiadatása a szerződőfelek egyike által a jelen szerződés értelmében kívántatik, egy vagy több más állam által is, az ezek területén elkövetett más bűntettek miatt szintén kiadatni kívántatik, ez esetben az azon kormány-nak adandó ki, a melynek területén a súlyosb törvényszegést követte el, ha pedig az általa elkövetett büntetendő cselekmények súlyossága között nem lenne különbség vagy végre, ha kétes lenne, hogy melyik a súlyosabb büntetendő cselekmény, azon kormánynak adandó ki, mely legelőbb intézte a kiadás iránti megkeresést.

VIII. CZIKK.

A kiadott személy azon államban, melynek kiadatott, a kiadatását megelőző időben elkövetett más büntetendő cselekmény miatt, vagy más tények alapján, mint azok, a melyek miatt kiadatott, semmi szín alatt sem tartható fogságban, vagy vonható vizsgálat alá, kivéven, ha kiadatása után alkalma volt azon országba visszatérni, a melyből kiadatott s ezen alkalmat nem használta fel, vagy ha visszatért ugyan, de önként ismét azon országba ment, a melynek egyszer már kiadva lett.

A kiadás után elkövetett büntetendő cselekményekre ezen határozat nem alkalmazható.

IX. CZIKK.

A kiadás iránti megkeresések a magas szerződőfelek diplomatai ügynökei által terjesztendők elő.

A kiadás iránti megkereséssel előterjesztendők a kiadást szorgalmazó állam illetékes hatósága által kibocsátott elfogatási parancs, és oly bizonyítékok, melyek, ha a büntetendő cselekmény ott követtetett volna el, a hol a vádlott feltaláltatik, ezen helynek törvényei szerint vádlottnak elfogatását igazolnák.

Ha a kiadás iránti megkeresés már elítélt személyre vonatkozik: előterjesztendő a kiadást szorgalmazó állam illetékes bírósága által az elítélt ellen hozott büntető ítélet.

A kiadás iránti megkeresés vád-